

Maja ÉS MOLLI

EMMA WUNSCH

BANÁNNADRÁG.

barinők és szerelem

ILLUSZTRÁCIÓ: JESSICA VON INNEREBNER

Delfin
KÖNYVEK

MAJA HERCEGNŐ ÉS MOLLI, AKI KORÁNTSEM HERCEGNŐ, a lehető legteljesebb ellentétei egymásnak, mégis a lehető legjobb barátnők.

Megeléelve az örökös gyakorlótesztírást, Maja és Molli tanítónője meghökkentő bejelentést tesz: elő fognak adni egy iskolai színdarabot, amelynek címe az osztály döntése alapján Banánnadrág lesz.

Az egész 3B osztály lázban ég, mindenkinek megvan a saját feladata, de a lányoknak arra is van ideje, hogy további jó ügyek mellett is kiálljanak. Molli elhatározza, hogy kampányt indít a környezetvédelemért, és úgy gondolja, Maja segíteni fog. De a hercegnő inkább a saját jó ügyét tartja szem előtt: a szerelmet!

Ám amikor a barátnők megpróbálják meggyőzni egymást, hogy melyikük ügye fontosabb, nagyon összevesznek. Vajon sikerül megmenteniük a barátságukat, mire elkezdődik az előadás?

„Annyira izgultam, hogy mi lesz a lányokkal, és persze a színdarabbal. De szerencsére a végén minden jóra fordult.”
Kata

„A világon az egyik legrosszabb érzés, ha összeveszel a barátnőddel. Ezért jobb mindent megbeszélni, és bocsánatot kérni.”

Zsófi

Maja ÉS MOLLI

EMMA WUNSCH

BANÁNNADRÁG,

barinők és szerelem

← részlet →

1.

HÉTFŐ REGGEL, NAGYON-NAGYON KORÁN

Egy hétfői napon Maja Rose Lapointsetta hercegnő nagyon-nagyon korán ment be a 3B osztálytermébe a Hegyfolyó völgyi Általános Iskolában. Azért volt ott, hogy nagyon-nagyon különleges segítséget kérjen a kedvenc tanítónőjétől, Miss Happytól.

Ez előtt a tanév előtt Maja egyáltalán nem járt suliba. Hercegnőként élt egy kastélyban, és volt egy nagyon idős udvari tanító nénije, aki nem sok mindenre tanította meg. Amikor Cornelia asszony nyugdíjba ment, Maját a szülei (a Felséges Mama és a Felséges Papa, avagy rövidebben FM és FP) iskolába küldték. Az iskola eleinte rettenetes volt. Főtt tojás szagát árasztotta, minden nagyon zajos és zavaró volt, és Majának örökösen fájt a feje. És ami a legrosszabb, egyáltalán nem voltak barátai.

Utána azonban egy csomó dolog történt, és Maja a legjobb barátnője lett Molli Brandywine Mayhew Kaye-nek, aki egyáltalán nem volt hercegnő. Miután szert tett egy barátnőre, és rájött, hogy szemüvegre van szüksége, Maja kezdte élvezni az iskolát. Most már nem bánta az egykor nagyon utált dolgokat, például az énekórákat (amiket nagyon zajosnak talált), az ebédeket (amiket nagyon büdösnek), és a testnevelés órákat (amiket egy kis sé veszélyesnek), mert minden jobb, ha van az embernek egy barátja, aki egyetért vele abban, hogy milyen zajosak, büdösek és veszélyesek a dolgok.

De azon a reggelen Maja osztályterme nem volt sem zajos, sem büdös, sem veszélyes. A 3B-ben csend honolt, mert Maján kívül nem volt bent senki, továbbá levendulaillat lengte körül, ugyanis Maja kedvenc tanítónője, Miss Happy levendulaillatot árasztott. Miss Happy pontosan olyan volt, mint a neve. Vidám! Kedves! Csodálatos! Bámulatos! Mindig érdekelte Maja mondanivalója, és az volt a legjobb, hogy bár gyakran rászólt Majára és Mollira, amikor beszélgettek, soha nem ültette szét őket!

Az egyetlen rossz dolog Miss Happy óráiban – gondolta Maja azon a kora hétfői reggelen – egyáltalán nem Miss Happyvel kapcsolatos. Hanem egy teszttel. A hírhedten szörnyűséges Kötelező Országos Olvasás-, Írás- és Matekvizsgával, amelyet a tanév végén minden diáknak le kellett tennie. Miss Happy a tanév kezdete óta (ami nem is volt olyan régen) sok-sok gyakorlótesztet adott a 3B-seknek. Maja, mivel még sosem tett ilyen vizsgát, és Fish igazgató úgy vélte, hogy rendkívül fontos vizsgáról van szó, gyakran kényszerült extra korrepetálásokon részt venni.

– Sajnálom, hogy már megint tesztet kell íratnom veled – mondta szomorkásan Miss Happy, és egy vaskos füzetet nyomott Maja kezébe.

– Nem Miss Happy tehet róla – felelte Maja boldogtalanul. A gyakorlótesztek nemcsak hozszadalmasak voltak, hanem ráadásul zavarba ejtők és unalmasak is. A vizsgák félelmet és gyötrelmet okoztak diákoknak és tanároknak egyaránt. Elvetették az időt azoktól a dolgoktól, amelyeket a diákok és a tanárok valójában csinálni szerettek volna. Maja sóhajtva az órára nézett, elvett egy ceruzát Molli asztaláról, és várt,

hogy Miss Happy jelt adjon a kezdésre. Mielőtt azonban Miss Happy szólt volna neki, hogy hozzáláthat, Molli Brandywine Mayhew Kaye görkorcsolyázott be az osztályterembe, és ezt kiáltotta:
– SEGÍTSÉG!

MOLLI BRANDYWINE MAYHEW KAYE VALÓBAN SEGÍTSÉGRE SZORUL

Miss Happy és Maja felálltak. Vajon a megálláshoz van szüksége segítségre Mollinak? Molli azonban könnyűszerrel lefékezett, felhuppant Maja asztalára, és lehúzta a görkorcsolyáját.

– Mit csinálsz itt? – kérdezte Maja. Megdöbbenve látta itt a legjobb barátnőjét, aki gyakran nem hallotta meg az ébresztőóráját (egy Kakadu tábornok nevezetű kakas kukorékolását), és mindig majdnem késve érkezett az iskolába.

– Láttam a napfelkeltét a Mount Coffee-n! – közölte Molli izgatottan.

– Ez nagyszerű – mondta Miss Happy. – És nagyszerű látni téged, Molli, de emlékszel a negyvenhatos és ötvennyolcas szabályra?

A Hegyfolyóvölgyi Általános Iskola Házirendjének negyvenhatos szabálya azt mondta ki, hogy reggel 7:42 előtt a diákoknak nem szabad az iskolában tartózkodniuk, hacsak nincs szükségük segítségre. Az ötvennyolcas szabály pedig úgy szólt, hogy az iskolában tilos görkorcsolyával közlekedni.

– Ismerem az összes szabályt – felelte Molli. – És tényleg segítségre van szükségem!

Miss Happy Mollira mosolygott, akin festékfoltos nadrág és gyűrött póló volt, melynek felirata a púposfejű ajakoshalak megmentését szorgalmazta, valamint szemüveg, amit Molli szívesen, ámde szükségtelenül viselt.

– Szerintem nincs szükséged segítségre – mondta Miss Happy türelmesen. – A pénteki vizsgán káprázatosan teljesítettél.

– Jobban, mint Hillary? – kérdezte Molli. A fejete tetejére tolta a szemüvegét.

Hillary nem volt más, mint Hillary Greenlight-Miller, Molli ősellensége, továbbá az egyetlen ember a 3B-ben (és talán az egész világon), aki nem rettegett a gyakorlóvizsgáktól.

Miss Happy nem válaszolt Molli kérdésére.

– Mindegy – mondta Molli. – Nem fontos! Ezek viszont fontosak! – Kivett egy kötegnyi levelet a vállra akasztható táskájából. – Mindenki örökösen csak nemet mond! – kiáltotta Molli. – Egyik levelet a másik után írom, hogy változást követeljek, és egyáltalán semmi nem történik.

– Miféle változást? – kérdezte Miss Happy.

– Jobbító változást! – Molli maga elé tartott egy levelet. – Csakhogy senki nem hajlandó változtatni! Írtam a VegyiAlmának, hogy ne vegyszerezzék tovább az almáikat. És vajon mit válaszoltak?

Miss Happy és Maja tanácstalan fejmozdulattal jelezték, hogy nem tudják. Molli felolvasta:

Kedves Molli Brandywine Mayhew Kaye,

Köszönjük, hogy újabb levélben
indítványoztad a VegyiAlma Rt.
számára az almafák vegyszerezésének
beszüntetését. Ez sajnos jelenleg
lehetetlen.

Üdvözlettel,

E. Vole Mann McGoo
a VegyiAlma Rt. elnöke

– Jaj, drágám! – Miss Happy megköszöri a torkát, és a falórára pillantott. A Maja vizsgájára szánható idő veszedelmesen közeledett a végéhez.

– *Lehetetlen?* – kiabálta Molli. – Nem lehetetlen! Amikor az ember valami rosszat tesz, bocsánatot kér. Azt mondja: „Sajnálom, ez borzasztó ötlet volt. Soha többé nem teszem!”

Miss Happy bólintott, Maja viszont ásított. Nem tehetett róla. Molli tényleg a legeslegjobb barátnője volt, de ő nem minden iránt érdeklődött, ami Mollit érdekelt. Néhány dolog tulajdonképpen

untatta, például az, amiről Molli most beszélt, bármi legyen is az.

Molli ökölbe szorította a kezét, és hadarva intézte a szavait Miss Happyhez. – Pontosan azt csináltam, amit mondott nekem, Miss Happy. Megneveztem a problémát, és elmagyaráztam, mi a baj vele. De az összes válaszevél, amit kapok, ugyanarról szól. „Folytatjuk a halászatot”, „Folytatjuk az almák mérgezését”, „Nem tudjuk megtisztítani a tavat”, „Polisztírolhab mindörökké”!

– Polisztírolhab? – kérdezte Miss Happy.

– Fish igazgató – morogta Molli. – Akárhányszor mondom neki, hogy a polisztírolhab szörnyű dolog, semmit nem hajlandó csinálni az étkezdei tálcákkal kapcsolatban.

Miss Happy köhintett egy aprót. – Molli, lelkesítő látni, mennyire szíveden viseled a világ sorsát. Nagyra becsülöm, hogy ilyen sok jó ügyért kiállsz, és megértem, ha nagyon csalódott vagy.

– *Borzasztóan* csalódott vagyok. Mit kellene tennem, Miss Happy? Segítségre van szükségem – esedezett Molli.

Miss Happy habozott, majd így szólt: – Hát, lehet, hogy néhány osztálytársad is írhatna leveleket. Időnként hasznos, ha nem csak egyvalaki emeli fel a szavát. – Majára pillantott, akiről lerítt, hogy menten elalszik.

Molli Majára nézett. – Sokkal több levelet tudnék írni, ha te is segítenél!

Maja ismét ásított, és a fejét ingatta. Szóba sem jöhet, hogy ő leveleket írjon! – Nagyon sok dolog van – mondta Mollinak az asztalán lévő gyakorlótesztre mutatva.

– Annyi dolgod van, hogy nem érsz rá megmenteni a világot? – kérdezte Maja. – Annyi dolgod van, hogy nem érsz rá kiállni a békéért, az igazságért és a föld tisztaságáért?

De hát valójában nem mented meg a világot – gondolta Maja, Molli levélkötegeire pillantva. *Valószínűleg csak annyit érsz el, hogy begörcsöl a kezed, és pazarlod a tintát.*

– Te mivel törödsz? – kérdezte Molli Majától. – Muszáj törődnie valamivel az embernek.

– Sok dologgal törődöm – felelte csendesen Maja. – De a levélírás nem tartozik közéjük.

A két lány egymásra nézett. Bár rendkívül különbözőek voltak, mindig jól kijöttek egymással. És éppenséggel most sem veszekedtek. De bármennyire szeretne volna is rávenni Molli, Maját egyszerűen nem tudta érdekelni a levélírás.

Senki nem szólt semmit. Miss Happy tüszentett, mire Maja és Molli egyaránt papír zsebkendőket nyújtottak felé. Miss Happy kifújta az orrát, és az órára pillantott.

És ekkor nyolcadik Walter Matthews Mayhew Kaye lépett be a 3B osztálytermébe.